

Minh Đức Triều Tâm Ảnh

ÂN ĐỨC
SINH THÀNH
(Thơ Mùa Báo Hiếu)

Tủ Sách Huyền Không Sơn Thượng
Năm 2016 TL. - 2560 PL.

Nhà xuất bản Ananda Viet Foundation

MINH ĐỨC TRIỀU TÂM ẢNH

Copyright © 2016 Minh Đức Triều Tâm Ảnh

All rights reserved.

ISBN:

ISBN-13:

Cỏ Thơm, Cỏ Lục

Thắm tươi vẻ đẹp, đóa Đông phương
Báo hiếu song thân, hội Phật đường
Tục ngữ, bóng cha, xanh vạn khoảnh
Ca dao, lòng mẹ, biếc ngàn chương
Cỏ thơm vi diệu, thêu vàng nguyệt
Cỏ lục nhiệm màu, dệt gấm hương
Tắc cỏ ba xuân, khôn trả vẹn
Muôn thu đền đáp, nguyện tròn gương.

Ân Đức

Công sinh thành, dưỡng dục
Đã cạn lời ca dao
Cha mẹ như trăng sao
Mãi sáng ngời ân đức.

Trăng Đạo Hiếu

Chẻ đá đề tâm kính
Khắc sâu lời vi diệu
Sương nước cõi phù sinh
Dệt vàng trăng đạo hiếu!

Mai, Hạc

Cha, dáng hạc đình am
Mẹ, bóng mai chùa miếu
Tranh thờ phụng tháng năm
Bây giờ con mới hiểu.

Với Mẹ

Con muốn nói với mẹ
Một lời nho nhỏ thôi
Một lời mà đủ cả
Con yêu mẹ, mẹ ơi!

Với Cha

Ân cha như bóng núi
Suốt một đời chở che
Trúc, tùng không tiếng nói
Cao xanh phủ bốn bề.

Giọt Thu

Dưa, măng mẹ nấu, mẹ kho
Thơm ngon ngấm cả điệu hò, lời ru!
Quê hương khói bụi xa mù
Mẹ ơi! lệ mặn giọt thu chảy hoài.

Hương

Ôi! hương lúa, hương cau
Thơm ngát ngào đồng nội
Hương cha mẹ nhiệm màu
Tỏa đời con muôn lối.

Lệ Trời

Chắt chiu luống ót, vòng cà
Sắn khoai nướng rẫy, nuôi ta trưởng thành
Mẹ cha khuất bóng non xanh
Chữ tâm, chữ hiếu long lanh lệ trời!

Máu Hồng

Mẹ cho con giọt sữa
Giọt sữa trắng, máu hồng!
Vớt lượng nước biển đông
Viết bài thơ tình mẹ!

Mồ Hôi Mặn

Gầy gò cày cuốc ruộng trưa
Mồ hôi mặn đắng, nắng mưa nhạt nhòa
Áo com trĩu nặng thân già
Tuyệt sương ơi hỡi! tình cha bạc đầu!

Nuôi Con

Như tơ, như cước trắng phau
Mẹ già lụm cụm chẻ cau, bó chè
Nuôi con ươm hạt bồ-đề
Tàn xanh mơn lá, mẹ về quê xa!

Mẹ Đến

Mẹ đến như rừng xanh
Vi vu trời gió hát
Mẹ đến như trăng thanh
Lung linh đầu bọt sóng.

Hạnh Hoa

Con sống giữa mù sa
Buông lung và vị kỷ
Mẹ, lối về hạnh hoa
Cho đời con ý nghĩa.

Nghẹn Lời

Dòng sâu chèo chống một mình
Lướt ghềnh vượt thác, mưu sinh nhọc nhằn
Mặt trời, nắng cháy tháng năm
Tình cha vô lượng, nói năng nghẹn lời!

Bóng Quê

Khói chiều băng lãng nường cau
Lửa rơm ai đốt, tưởng đâu mẹ về
Sông dài nằm nhớ sơn khê
Dòng xa muôn dặm, bóng quê chẳng mờ.

Câu Chữ Rụng

Đời tung như gió cuốn
Xoáy nhung nhớ trong tim
Mất mẹ, con đi tìm
Lê thê câu chữ rụng.

Bông Hồng Đỏ

Đời hoang, ghé ọ bỏ đàn
Ngược xuôi tìm mẹ, băng tràn đông tây
Ai còn bên mẹ tháng ngày
Bông hồng đỏ thắm đầy tay, đầy lòng.

Tờ Nhân Sinh

Rêu phong lợp mái từ đường
Thâm nghiêm thân phụ, trầm hương phụng thờ
Non cao tạc một bài thơ
Lệ trời sương giọt đẫm tờ nhân sinh.

Cây Lá Xanh

Lòng mẹ cây lá xanh
Che niêm đau sa mạc
Giữa khói bụi thị thành
Một đời con im mát.

Mắt Mẹ

Áo rách, mẹ vá chỉ son
Thành bông hoa đỏ, cho con nụ cười
Nghĩa ân theo suốt cuộc đời
Bây giờ mắt mẹ, đất trời lạnh hiu.

Cha

Còn cha, gót đỏ như son
Mắt cha; gót mẹ, gót con đen sì
Còn cha, cày cuốc biết đi
Lạt tranh biết buộc, kinh thi đỏ đèn!

Tĩnh Tại

Đời đi như mưa trút
Roi trăm nỗi lao xao
Mẹ, trăng ngủ nguồn cao
Màu sương trong tĩnh tại!

Mặn Muối

Hiếu từ còn đẹp mãi
Theo suốt cuộc đời con
Ân nghĩa mẹ chọn von
Trái tim, tình mặn muối!

Phụng Thờ

Cha cho xương vóc làm người
Mẹ cho huyết sữa, nụ cười trẻ thơ
Hai thân biệt núi, cách bờ
Non mòn, biển cạn phụng thờ nghĩa ân.

Tâm Kinh

Mẹ thơm như hoa sen
Cùng trầm hương cúng Phật
Ngào ngạt giữa thiêng liêng
Bài tâm kinh trời đất!

Lời Cha Dặn

Vào đời, theo trí bỏ ngu
Học ăn học nói, lấy nhu chế cường
Thẳng lưng, chẳng cúi, chẳng trườn
Đức người quân tử, giáo chương làm người.

Trầm Hương

Ân cha, non chót vót
Tình mẹ, biển bao la
Chữ, kinh, trầm hương đốt
Thơm ngát mấy đời ta.

Nguồn Vô Lượng

Mẹ ngọt như sông xanh
Qua bãi biển tâm tưởng
Giữa nóng cháy nhân sinh
Con tắm nguồn vô lượng.

Hồng Vàng

Hồng vàng, một đóa tặng người
Mẹ cha một kiếp, muôn đời hiếu tâm
Hồng vàng đáp trả thâm ân
Phật hăng ca ngợi, khuyên răn chúng đồ.

Bất Tử

Ngọn đèn nhỏ đăm chiêu
Cha già vui kinh sử
Dáng đứng, nói trăm điều
Dạy con lời bất tử!

Tơ và Trăng

Tơ trời đầu-la-miên
Kết dệt nên tình mẹ
Một vầng trăng dịu hiền
Sáng soi đời con trẻ.

Hoa Và Hương

Mẹ, một nụ mạn-đà
Nở khung trời ước vọng
Mẹ, làn hương già-la
Ngát thơm đời hoa mộng.

Tơ Tằm

Nhả tơ, rút ruột thân tằm
Nuôi con mớm sữa, tháng năm chẳng nề
Ơn sâu vô lượng bò-đề
Bao dung tình mẹ, bốn bề diệu tâm.

Tết

Đứng bên cội mai già
Nhìn lối mòn heo hút
Gió heo may tháng chạp
Ai về thăm mẹ cha?

Xuân, Đông

Còn mẹ, còn xuân thắm
Mất mẹ, hoa tàn đông
Lòng người phai hương sắc
Lòng đời lạnh hư không.

Ổi Lòng

Mềm ngon như trái ổi lòng
Nhờ che nắng quái, nhờ phong sâu rầy
Áo cơm, ăn học đủ đầy
Trăm đường sự nghiệp, công dày nhờ ai!

Tổ Và Hang

Chim trời thì có tổ
Cáo núi thì có hang
Mẹ cha ai còn đủ
Thì có cả thiên đàng!

Muối

Bát chè xanh uống vội
Vai cuốc, đèo mo cơm
Cứu ruộng khô nứt nẻ
Lung cha muối chảy mòn.

Ca Dao

Lời ru, chòm khế ngọt
Lời ru, đường mía lau
Mẹ già, hương của đất
Con cháu thơm đời nhau!

Kinh Cầu

Thành tâm thắp một nén nhang
Chập chờn bóng mẹ, hương vàng lung linh
Thành tâm tụng một biến kinh
Nguyện cầu cho mẹ an sinh nhiều đời.

Chiên-đàn Hương

Tình mẹ, chiên-đàn hương
Thơm ba ngàn thế giới
Sợi khói bếp yêu thương
Thơm đời con muôn lối.

Lời Mẹ Dặn

Con ơi! mẹ dặn đôi lời
Khiêm nhu, hiền thiện, người người mến ưa
Nói, làm xấu ác thì chừa
Chăm ngoan, thuận thảo, duyên đưa đẹp lành!

Cho Bé

Một bông hồng cho bé
Sáng ngời đôi mắt xanh
Một vầng trăng tình mẹ
Đường đời sáng long lanh.

Tim Xuân

Mừng vui ngày báo hiếu
Hoa cài trái tim xuân
Mẹ cha đầy đủ cả
Sông núi mới như tân.

Uy Cha

Uy nghi, cha đứng đầu hiền
Đàn con khép nép, noi hiền, học ngoan
Cây roi mây đánh dôi gian
Lăn lưng đạo lý, bạc vàng không phai!

Cạn Chữ

Biên Đông, thơ cạn chữ
Cha mẹ, lời non cao
Bâng khuâng tìm ngữ nghĩa
Bút mực hóa chiêm bao.

Cha Dạy

Nam nhi tích đức lập tài
Nữ nhi dung hạnh, trong ngoài nét na
Nam nhi chí lập sơn hà
Nữ nhi việc chợ, việc nhà đảm đang.

Lời Phật

Con ơi! Phật dạy lẽ đời
Bướm ong hút mật, bọ giòi kiếm phân
Sống, ăn do nghiệp một phần
Còn vì gom góp lục trần trước thanh!

Thiên Lương

Mẹ, trầm hương thiên lương
Thơm đường đời cát bụi
Mẹ, bếp ấm, ngọn đèn
Đợi con về khuya tối.

Bóng Núi

Con trăng vừa khuất cành tre
Con gà gáy sáng, le te bìa rừng
Đêm ngày chạy đuổi sau lưng
Mẹ cha bóng núi, sương rung lệ chiều!

Giáo Từ

Kính đó, mà xa đó
Không hiểu nghĩa giáo từ
Đến khi cha khuất núi
Mới lần gỡ kính thư!

Đóa Ân Nghĩa

Hồng trắng vẫn là hoa
Cài niềm thương nỗi nhớ
Đóa ân nghĩa mẹ cha
Ngát ngào hương tuổi nhỏ.

Cha Hời!

Bão dông cột lệch, tường xiêu
Ai chống, ai lợp mái lều... trời ơi!
Mẹ, con hết đứng lại ngôi
Thở dài than ngắn, cha hời, hời cha!

Sữa Mẹ

Lòn bon trái chín trái xanh
Sống nhờ nhựa luyện trên cành đều nhau
Các con cao thấp mái đầu
Sữa lòng của mẹ thơm bầu huyết trong.

Nhớ cha

Nhớ cha, lời thuốc đắng
Lành căn bệnh ngu si
Bàn tay nên sự nghiệp
Mới hiểu nghĩa trí tri.

Mặt Trời Đông

Đêm dài, trăng chẳng ngủ
Mẹ thức với núi sông
Đàn con ngoài dậu biển
Lạnh nhớ mặt trời đông.

Tia Trúc

Tia khóm trúc đầu sân
Cha đăm chiêu ngẫm ngợi
Nhìn thời khí chuyển vần
Lặng nhìn con, không nói!

Hương Mẫu Từ

Mái tranh núp dưới sườn mây
Ai như bóng mẹ guộc gầy bước qua
Bài kinh giữa cõi sa-bà
Mãi nghe phảng phất hương hoa mẫu từ!

Ba Chữ

Căn nhà giữa thâm nghiêm
Đèn khuya cha đọc sách
Ba chữ “*đạo hiếu hiền*”
Bạc đầu con mới hiểu!

Hơi Thở Mẹ

Trên sông, vàng trăng mẹ
Dệt mộng vàng canh thâu
Đường đời con khó ngủ
Hơi thở mẹ tìm đâu?

Vàng Trán Cha

Lao tâm, lao lực một đời
Cày sâu vàng trán, cấy lời biển sông
Dạy con đạo nghĩa mệnh mông
Nhớ cha, thả giọt lệ lòng chảy tuôn!

Hồng Vàng

Tâm ta là bông hồng vàng
Nở từ cửa Phật, chẳng tàn, chẳng phai
Hồng vàng kết dệt thiên đài
Đáp ân hiếu đạo, ơi ai biết cùng!

Nhớ Hương Trà

Chung trà hương cúc quỳ
Đứng hầu mỗi sớm mai
Đường đời lúc mỗi mệt
Nhớ hương trà, cha ơi!

Trăng Tâm

Cha mẹ, công trăm năm
Hiếu ân không trả vẹn
Nương Phật, liễu tình thâm
Trăng tâm ngời dâu biển!

Cốt Cách

Nhìn trang sách cũ, nhớ cha
Đọc kinh thấy cội mai già đầu xuân
Ai cốt cách, ai tinh thần
Cha tôi, phong thái bội phần cao thanh.

Gãy Chèo

Lên đò, chằng thể sang sông
Bên này còn mẹ, bông hồng đòi con
Hạt cơm ăn, nuốt sắt hòn
Lỡ lời bất hiếu, chèo dòn gãy đôi.

Chuyên Huyết

Dựng xương, tiếp tủy cho con
Cao chân, ngoảnh mặt lối mòn nhân sinh
Tháng năm dạy lẽ thể tình
Nhựa xưa chuyên huyết, câu kinh làm người!

Diệu Mỹ

Tình mẹ, lá cây xanh
Ngăn khói mù thiên lý
Mẹ, nắng ấm reo cành
Cho hoa hương diệu mỹ!

Tự Tại

Tình cha, triền đá dựng
Chi sá bão dông đời
Dầu rêu phong mây lớp
Tự tại nước non vời.

Hiền Hiếu

Nhện sa rơi xuống bát hương
Phải đâu cầu nguyện mà thương mẹ già
Chăm thang thuốc chẳng nề hà
Bung bô, đồ chậu, thiết tha phụng người.

Mắt Sáng

Sách hư, ráng giữ lấy lẽ
Chữ mỗi, chữ một, bút đề khuyên đen
Thánh hiền, nô lệ chẳng nên
Nhớ lời cha dạy, mắt ghèn sáng trong.

Nguồn Thiên

Những nụ vassikā
Thoảng thơm hương vi diệu
Tắm nguồn thiên bao la
Đậm đà ân đạo hiếu.

Lời Ru

Lời ru, mẹ dặn bên nôi
Trái tim máu đỏ, sống đời hiền lương
Cho dù bụi nôi ven đường
Cội nguồn đạo lý, khói sương chẳng nhà.

Chỉ Cần

Chỉ cần gieo một mầm xanh
Mai sau núp bóng cội cành sum suê
Chỉ cần hiểu đạo đi về
Nhân gian thấp đước, bốn bề quang minh.

Tùng, Bách

Sương tuyết mái đầu phơi
Phong trần may áo mặc
Cha chẳng dạy lăm lời
Trông cây tùng, cây bách!

Giọt Tim

Soi đèn, chăm đọc sử kinh
Nói gương hiền hiếu, thấy tình non cao
Nghĩa ân, sông biển dạt dào
Nến hồng chảy mãi, giọt đào, giọt tim!

Tích Vàng

Tích người làm phước cho chim
Chim về nuôi mẹ tận miền tuyết xa
Chuyện xưa vị đạo đậm đà
Lời vàng ghi tạc, đơm hoa sử huyền.

Núi Sông

Cha đi, bóng núi ngã dài
Con sông ngoảnh lại, đầy vai nắng vàng
Con từ gió nổi lang thang
Vời trông quê cũ, òa sang, vắng người!

Hoa Ngâu

Hoa ngâu, màu sương đọng
Gợi nhớ mùa hiếu ân
Đường đời muôn vạn nẻo
Bên mẹ, chỉ một lần!

Hương Lúa

Bếp tre, khói lửa nồng nàn
Đầy sân rơm rạ, hạt vàng nằm phơi
Bồ câu, sẻ nhặt thóc ròi
Mẹ cha, hương lúa, một đời còn thom!

Đề Tên Mẹ

Vịn tay níu vạt mây trời
Muôn đề tên mẹ khơi vơi dặm nguồn
Mưa rơi giọt đọng, giọt tuôn
Chữ nhòa lệ mặn, sâu buồn không phai.

Lệ Trắng

Với tay, sừng lượm hạt
Giọt mồ hôi mặn mà
Tình mẹ và ân cha
Suốt đời rơi lệ trắng!

Nước Nguồn

Nước nguồn còn chảy mãi
Xe núi, đá non mòn
Nhưng thiên thu tình mẹ
Con hoài gót chân son!

Chẻ Núi

Bút cùn, chữ nghĩa sáo mòn
Tình cha mực cạn, non còn đứng trơ
Học ăn nói, học i tờ
Muốn lên chẻ núi, đề thơ đáp đền.

Tim Đạo Lý

Ca dao, lời mẹ dặn
Võng nôỉ ru đêm dài
Vọng suốt quãng đường mai
Khắc trái tim đạo lý!

Hương Quê

Đụn rơm, bóng mẹ sau hè
Khói chiều thoảng nhẹ, tình quê nồng nàn
Lu sành, hứng giọt thời gian
Hương cau ai nhất, thơm tràn lối hương!

Cội Xưa

Ngược xuôi, chim mẹ tìm môi
Bầy con mỏ đỏ, đứng ngồi xôn xao
Đủ lông cánh, vút trời cao
Cội xưa, cành cũ, thưở nào lạnh hiu!

Cắt Dòng

Cắt dòng, thuyền rẽ bến
Bỏ nhà, mây trắng đi
Thấy khói sương tình mẹ
Màu trắng nước vô vi!

Lối Về

Cha cho gánh chữ ngàn vai
Mẹ cho giọt nắng soái dài tuyết đông
Đường đời vút cánh chim hồng
Lối về chi sá bão dông tình đời!

Nụ Ngọc

Thương ôi, tóc mẹ còn xanh
Hứng bao gió chướng, nắng hanh, mưa dầm
Nuôi con, xuôi ngược đường trần
Trái tim, nụ ngọc, trong ngần tuyết mai.

Diện Mục

Dầu cài bông hoa trắng
Nhưng lòng con vẫn hồng
Diện mục giữa hư không
Vẫn lung linh bóng mẹ.

Vàng, Xanh

Lá vàng cho lá non xanh
Cây già trảy vỏ cho cành tươi xuân
Mẹ già cho trẻ ươm mầm
Nuôi bao ước vọng thanh tân với đời.

Đạo Lý

Thẳng ngay, quy củ mực đen
Lối xưa đạo lý, ngọn đèn sử kinh
Thương ôi, điên đảo thế tình
Trán cha xếp nếp bất bình, dạy con.

Đóa Thơ

Lìa ngó, còn vương tơ
Sen tàn còn thom nhụy
Tình mẹ, một đóa thơ
Giữa lòng đời bất tử.

Bóng Mẹ

Chim non nhảy ổ chuyền cành
Lòng ai cũng có mái tranh quê nghèo
Hút xa trăm núi nghìn đèo
Lất liu bóng mẹ trôi theo khói mờ.

Hương

Cau trắng, thơm ngõ trước
Cải vàng, thơm nương sau
Lòng mẹ, hương vi diệu
Thơm tràn cả biển dâu.

Mồ Hôi Mẹ

Mưa sa không thấm mái dầy
Tuổi thơ có mẹ, nào hay nhọc nhằn
Mồ hôi đầm ướt chéo khăn
Gánh sương, gánh nắng, tảo tần nuôi con!

Noi Hiền

Chong đèn vò võ canh trâu
Văn thơ, giáo án, chữ câu kiếm tiền
Nuôi con, gà trống chợ triền
Chải bươn, lách bút, noi hiền giữ nhân!

Phong Lan

Chút sương nước, chút khí trời
Đóa hoa lòng mẹ, một đời sắc hương
Cái ngon, cái tốt mẹ nhường
Cơm thừa, canh cặn, thể thường làm vui.

Mẹ Đất

Đất dày sâu nhũn nhục
Đào, cuộc mặc người ta
Sạch, dơ không tiếng nói
Mỉm cười rác lẩn hoa.

Mẹ Cha

Nón cời, áo vá quanh năm
Mẹ cha lẩn với bóng trắng quê nhà
Trở xoay vại muối, chum cà
Nuôi con tài trí bằng ta bằng người.

Mù Phương

Đói lòng, ăn mấy trái sim
Uống vốc nước suối, đi tìm, mẹ ơi!
Vô tằm cánh hạc lưng trời
Nhân gian sương khói, bóng người mù phương!

Dìu Con

Sóng tung, xao vỡ đá
Dòng chảy cuốn bèo rong
Ôi! nước nguồn tình mẹ
Dìu con trăm bến sông!

Bụt, Tiên

Cha hiền như ông Bụt
Mẹ hiền như cô Tiên
Cha thơm hương cổ tích
Mẹ ngọt suối thiêng liêng.

Lạnh

Mèo con chớm lạnh xo ro
Tuổi thơ mất mẹ, củi tro lửa tàn
Tháng ngày giá rét mênh mang
Đời Đông chẳng có bếp than sưởi lòng.

Lạc Đê

Mất cha, tắt ngọn nến thờ
Bài văn thiếu lục, câu thơ loạn vần
Mẹ, con, mây nổi đường trần
Bóng dài cô cút, dấu chân lạc đê!

Kinh

Ôi! con sáo sang sông
Đẩy điệu hò trăng nước
Ôi! lời mẹ phiêu bông
Vẳng câu kinh kiếp trước!

Vô Vi

Đồi Tây, tiếng vạc kêu sương
Kiếm ăn lặn lội, đêm trường quản chi!
Công mẹ cha, khó nghĩ suy
Nuôi con, nuôi cháu, vô vi một đời.

Có Mẹ Cha

Có cha rào giậu nương sau
Cài then cổng trước, bò trâu ẩm chuồng
Mẹ thì rau cải xanh luôn
Nếp nê đâu đó, vui buồn tựa nhau.

Thiếu Mẹ

Đông Xuân, gió lạnh hắt hiu
ai xưa, quán sớm, chợ chiều bên ba
Nghiep nghề, tróc vảy trầy da
Đêm hôm thiếu mẹ, nghe cha thở dài.

Quận Lòng

Sớm khuya, chuông mõ đổ đèn
Câu kinh tiếng kệ đã quen nếp nhà
Đường trần, thấy hạt móc sa
Bùi ngùi thương mẹ, nhớ cha quận lòng.

Mực Hoen

Chữ nghĩa nhân, cha viết
Giấy đỏ, mực tàu đen
Suốt một đời con chép
Giấy trắng, mực màu hoen!

Hơi Ấm

Mẹ thì nằm bên ướ
Bên ráo, dành con lă
Trăm chiếc chiếu tháng năm
Vẫn thơm hơi ấm mẹ!

Bàn Tay Mẹ

Bàn tay mẹ nở hoa sen
Thơm từ bàn Phật, thơm len cửa nhà
Thơm lây ông Táo, vườn cà
Thơm đời con trẻ, thơm ra ngõ phường!

Bàn Tay Cha

Bàn tay, sự nghiệp của cha
Trồng cây phúc đức, ươm hoa nghĩa tình
Xây nhà, lợp mái an sinh
Cháu con hiền hiếu, quang minh đi, về.

Mẹ Già

Khói mây trăm tuổi hạc
Còn thương “trẻ” tám mươi!
Mãng xưa, ai ngồi khóc
Chuyện cổ tích sáng ngời!

Cha Già

Cội mai già Đông lạnh
Giá rét càng nồng hương
Cha già, tóc bạc chũ
Càng lóng lánh tuyết sương.

Nhựa Hồng

Ngọt ngào, cam mạn khác nhau
Mỗi loài mỗi vị, chẳng đâu so bì
Yêu thương tình mẹ khác gì
Ăn mưa, uống nắng, tiếc chi nhựa hồng.

Đòn Chữ

Tình cha, tay thước, tay roi
Vạch ra ly tấc, đứng ngòi, thấp cao
Học từng trúc, học trắng sao
Cầm cây bút thẳng, nghiêng chao, lãnh đòn!

Không Nóc

Không cha, nhà không nóc
Chẳng chịu được nắng mưa
Kèo, tường nghiêng lệch cả
Rui, mè, gió đung đưa!

Xa Nguồn

Bỏ nguồn, nước chảy về đông
Qua bao ghềnh thác, suối sông quê người
Nhớ thương, từng giọt rã rời
Ân cha, nghĩa mẹ, bèo trôi quặn lòng!

Đôi Khi

Có kinh, có sách giữa lòng
Cha còn từng trúc, bên song bạn vàng
Đôi khi ngẫm cuộc cờ tàn
Đôi khi thi hứng, bút tràn đông tây!

Nương Máu Mẹ

Dây leo maluvā
Nương cây rừng, xanh mãi
Nương máu đỏ mẹ ta
Chảy một dòng nhân ái!

Sữa Đỏ

Miệng ca dao, còm móm
Lời ru, lưỡi lừa xương
Máu về tim, chảy ngược
Sữa đỏ, thấm nhân thường.

Nguồn Sâu

Tay gầy kéo sợi tơ xanh
Dệt nên mộng ước, danh thành đời con
Mai dù đá tảng phai mòn
Núi còn mây trắng, mẹ còn nguồn sâu!

Ân Cha

Bóng cha, chót vót non cao
Trăm năm tay với, chiêm bao đường trần
Câu kinh lượn giữa phù vân
Nghe trong sương khói, nghĩa ân thắm màu.

Cúc Dục

Chim non núp bóng cây già
Tuổi thơ có mẹ có cha cây nờ
Mai kia biệt bến, xa bờ
Đền ơn cúc dục, bài thơ hiếu từ.

Đóm Lửa

Quý con chim cọng-mạng
Hót trên đỉnh thiên thu
Lời kinh như đóm lửa
Sáng rực nghĩa hiếu từ

Thân Cò

Nắng mưa, cò lặn lội
Cõng gạo vượt đầm ao
Con cánh dài, chân cứng
Lướt mòng giữa trần lao.

Bắc Cầu

Con chim làm tổ cành đa
Phật ngồi tát cạn ái hà dòng sâu
Đường đời, cha bắc nên cầu
Cho con xuôi ngược xe tàu công danh!

Chữ Tâm

Hom hem mắt kiếng trắng
Đọc hoài một chữ tâm
Còng lưng cha phóng nét
Hành thảo, chẳng lìa chân.

Màu Mẹ

Trời còn trắng sáng trên đầu
Đời còn điên đảo, biển dâu đoạn trường
Thế gian dù tía hay hường
Tấm lòng của mẹ, yêu thương một màu!

Học

Đạp sỏi gai vượt núi
Cỡi sóng gió ra khơi
Cha bình sinh chí cả
Con học mộng làm trai!

Phụng Hiếu

Thông ngàn vi vút non cao
Bài thơ phụ mẫu, trăng sao đời này
Phật thương bi mẫn chỉ bày
Trái tim phụng hiếu, phước xây đạo tràng!

Gánh Của Cha

Thương cha vai nắng, vai mưa
Đạp gai, dẫm sỏi, đờn thua chợ hồng
Gánh mẹ con, gánh cuộc bồng
Trăm năm thân thế có, không, chẳng nề!

Đường Mai

Ôi! bàn tay của mẹ
Đóa hồng vàng không gai
Thơm giấc mơ cho trẻ
Thỏa ước vọng đường mai!

Gương Cha

Trí cày thửa ruộng nhân sinh
Tâm gieo lúa mạ, câu kinh nhiều đời
Gương cha tài đức làm người
Non cao vắng vạc, trăng trời lung linh.

Khó Ghi

Thần lẩn chắt lười đê mê
Rừng khuya cú rúc, sương sầu rụng rơi
Nhớ thương cha mẹ về trời
Nghĩ ân hiếu đạo, vạn lời khó ghi.

Thần Tiên

Chát chua, thành canh ngọt
Siu, nguội, cơm chiêm ngon
Đũa thần tiên của mẹ
Con no, giấc mộng tròn.

Hạnh Hoa

Qua sông, trăng viết bài thơ
Về nguồn, mẹ kết hai bờ hạnh hoa
Hạnh hoa, thơm ngát trần sa
Cho con, cho cháu một nhà yên vui.

Cái Cò

Cái cò ăn cỏ còn cò
Đẻ niêu cá bống mẹ kho cho mình
Bây chừ bến bãi linh đình
Thương cò, thương mẹ, bấy tình nước non.

Măng

Vỡ sỏi đá vun măng
Chồi tre con vươn đọt
Ân dưỡng dục trăm năm
Lệ khô không thấm đất!

Cơ Cực

Cá lan can, cơm liền kiềng
Nuôi con vất vả, ruộng phèn, đồng chua
Mẹ cha đi sớm về trưa
Lấm len, cơ cực, nắng mưa tháng ngày!

Thoại Đầu?

Bây giờ bỏ mẹ mà đi
Đòi tu chiếc hạc thiên di dặm ngàn
Nhớ mẹ, thơ khô ruột gan
Bờ mê, bẻ ái, chứa chan thoại đầu?

Lão Mai

Mái quê, khói bếp nương chiều
Hai thân khuất núi, nghiêng xiêu bóng dài
Tuyết Đông, ngấm cội lão mai
Hoa sương lệ hạt, rơi hoài sân vắng!

Câu Đối

Khóm mặc lan tháng chạp
Sâu kín tỏa u hương
Bày mực đen, giấy đỏ
Câu đối phụng huyên đường.

Chan Húp

Còng lưng mẹ cấy ruộng trưa
Trâu gầy rì tấc, cha bừa bùn toi
Mẹ cha chừ đã về trời
Cháu con chan húp nhiều đời thâm ân.

Hoa Trời

Hoa trời, hương mạn-đà
Đài trắng soi tròn sáng
Mẹ đứng giữa bao la
Nở nụ cười viên mãn!

Ai Còn

Nhìn om sắc thuốc, thương cha
Ăn canh bầu bí, mẹ già, nhớ ôi!
Ai còn cha mẹ trong đời
Bông hồng cửa Phật thắm tươi, thơm hoài.

Dáng Mẹ

Mẹ già, thăm thăm mù khơi
Lưng còng lịu địu, tóc phơi tuyết gầy
Tu hành, chiếc bóng non tây
Đêm đêm dáng mẹ, trăng đầy hiên không.

Ai Vẽ

Mẹ ơi! trăm núi, nghìn đèo
Cách mây ngăn khói, cheo neo phận người
Con chừ, bỏ mẹ đi rồi
Nhớ thương, ai vẽ, đất trời lạnh căm!

Điền Viên

Vót bùn ươm lan cúc
Gom đá dựng hòn non
Cha nuôi tâm, dưỡng khí
Tích đức dạy cháu con.

Bẻ Bút

Con đứng đỉnh cô liêu
Ngôn từ bay xa hút
Mẹ, mây nước phiêu diêu
Con, bên trời bẻ bút!

Khản Giọng!

Đạo hiếu, chữ, run tay!
Nghĩa, ân, nghiên mực cạn!
Con chim hót đôi Tây
Rớt tích liêu, khản giọng!

Cha Mẹ Già

Mẹ già, mai vườn cũ
Cha già, tùng non cao
Hai thân đều rấn rỏi
Mưa nắng mím trần lao!

Biển Tình

Con trăng vệt đám mây mù
Ghé thăm lau cỏ, vườn thu quê nhà
Trái tim, hơi thở mẹ cha
Dưỡng nuôi con cháu, bao la biển tình.

Chữ, Kinh

Ân cha, non chót vót
Tình mẹ, biển bao la
Chữ, kinh, trầm hương đốt
Thơm ngát mấy đời ta!

Nhịp Cầu

Sông dài nằm nuôi nguồn xanh
Gió trắng lưu luyến bức tranh sơn dầu
Ai đi đâu, ai về đâu
Trái tim quê mẹ, nhịp cầu nhớ thương!

Đã Muộn

Mặt trời đã lặn non Tây
Ai còn bắt nắng, vói tay công hoài!
Mẹ cha chừ đã đi rồi
Sao không phụng hiếu lúc Người còn đây?

Sương Lệ

Sợi tim, hạt muối mặn mà
Nuôi ta khôn lớn, cho ta trưởng thành
Mẹ cha đã khuất non xanh
Đêm đêm sương lệ, long lanh biển trời!

Tâm Trời Đất

Tạc một hòn non, đá dựng vờ
Xanh um đại thụ, bần ngàn khơi
Ân cha, lặng lẽ, trời không nói
Tình mẹ, mệnh mông, đất chẳng lời
Hiên tặng hồng vàng, tâm tú mậu
Quý trao hồng trắng, tuệ tinh khôi
Mưa ngâu tháng bảy, rằm trăng hội
Đạo hiếu nhân gian mãi rạng ngời.

Phụ Lục
(Thơ mẹ tôi)

Thăm Mẹ

Bao năm về thăm mẹ
Thấy mẹ già đi nhiều
Mái tranh nghèo kể lể
Những ngày tháng bồng phiêu

Con đường như dài hơn
Lòng con thì ngắn lại
Hành trình về cô đơn
Biết ai chào, ai hỏi

Mẹ thương như còn bé
Săn sóc và hỏi han
Có sương hay hạt lệ
Roi vào chén cơm vàng

Ít hôm con lại đi
Quê mình còn khó ở
Con sông nói chuyện chi
Mà ngàn năm thăm thi.
(*Dã lê, 1969*)

Thơ Gửi Mẹ

Từ thuở lớn khôn,
vui cuộc đời dâu bể
Chưa một lần
con đền đáp thâm ân
Con lặn hụp trong vô vàn máu lệ
Khi quay nhìn
thì sương trắng đã phủ vân!

Tóc mẹ bạc như tuyết phơi đầu núi
Dáng mẹ gầy như vè hạc trăm năm
Biết bao đêm
chong đèn khuya lệ tủi
Ôi kiếp người
sao chỉ mãi ăn năn!

MINH ĐỨC TRIỀU TÂM ẢNH

Con vẫn biết
đời vô cùng đau khổ
Chữ hiếu vai mang đâu chỉ một đời
Nên lặng lẽ theo dấu chân Từ Phụ
Mức nước cam lồ
trả ân nặng trùng khơi

Xin mẹ hiểu con
mỗi khi về trầm lặng
Vì mấy năm
con chưa vẹn nụ cười
Mẹ vẫn sớm hôm tảo tần lận đận
Chắt máu gầy cho con uống cầm hơi!

Phụ mẫu tại tiền
như Phật tại thế
Con xuất gia
cũng hiếu lễ vuông tròn
Muốn cung dưỡng
không gì bằng phước huệ
Không gì bằng
ân đức Từ Tôn
(1969)

Bỏ Mẹ Mà Đi

Bây giờ bỏ mẹ mà đi
Đời tu nào sá chuyên di chim ngàn
Nhớ mẹ, thơ khô ruột gan
Bờ mê, bẻ ái vô vàn gian truân
Con xưa vô vạ lỗi lầm
Chữ đạo, chữ hiếu tàn ngàn máu rêu
Mẹ ơi! trăm núi nghìn đèo
Cách mây, ngăn khói cheo neo phận người
Con chừ bỏ mẹ đi rồi
Mái sương ai vẽ, đất trời lạnh căm!
(Rừng Dầu-đà, Vũng Tàu, hạ 1973)

Nhớ Mẹ Ở Quê Nhà

Cơm liền kiềng, cá lang cang
Nuôi con từ thuở nước vàng, nước chua
Đồng sâu, ruộng cạn bốn mùa
Chợ hôm, chợ sớm, lưng cua hóa còng
Mẹ già, tóc tuyết, lòng bông
Trang kính trắng chữ, mệnh mông biển trời
Giọt sương, cọng cỏ bên đò
Qua đêm đẫm lệ, rỉ lời khóc trắng!
(1973)

Mẹ Và Con

Mây trắng ngàn phương
ruổi dặm ngàn
Có vàng trắng tỏ dẹt nhân gian
Thi từ tao hội đào nguyên xứ
Một chiếc thuyền không
chở đạo tràng

Mẹ ngủ sau đò, xanh rất xanh
Con thơ, khe suối chảy trăm gành

ÂN ĐỨC SINH THÀNH

Bờ xa, cát vỡ, đau tình biển
Trở giấc hoang vu, gió động cành

Mấy thuở luân hồi ngược xuôi xa
Mẹ ơi, muôn vạn sóng giang hà
Thân thơ, muối bạc, đời khô lửa
Quán nhỏ, bến chiều, nhớ thiết tha

Mây trắng ngàn phương,
phận hải hồ
Mẹ ơi! trăng tỏ dệt đài thơ
Thuyền không,
chèo ngán, tay run mỏi
Trăm hương hư vô, bão dậy bờ!
(Phật Bảo tự, 1973)

**Một Ngày
Rất Hoang Vu**

(Kính dâng mẹ)

Tôi trở về thăm con đường rất lạ
Nắng soi nghiêng trên mái lá rất vàng
Ngày đổ mau trong khoang trời cuối hạ
Bạn bè xưa
giờ quên tiếng hỏi han

Tôi trở về thăm con đường rất cũ
Nắng hanh hao thân lá sắn ven đường
Rất thân thiết mấy bờ đê đắp lũy
Cây cỏ vô tình
trông thấy mà thương!

Tôi trở về,
mẹ già
mắt vàng ra tựa cửa
Chiếc lưng còng chống gậy thời gian
Những khổ đau của người
đã được rang khô bởi lửa
Một chút ngày vừa trôi
trong hố thăm mê man!

ÂN ĐỨC SINH THÀNH

Mắt đăm chiêu theo sợi khói chiều
trên cành tre lả ngọn
Đèn đã lên sao dáng mẹ vẫn mờ?
Chuông đâu đó
vọng chao đời hèn mọn
Mẹ chấp tay
rồi khấn nguyện nam mô!

Tôi trở về,
bước chân còn thao thức
Ngồi rất lâu
nhìn trời đất băng khuâng
Hình như có một chút xanh
bên kia trời đỏ rực
Nhớ thật nhiều
như nhớ những ngày xuân!
(*Dã lê – tháng 5- 1975*)

Mẹ

Mẹ bỗng con bên sông,
đăm đăm nhìn nước bạc
Thương con cá lạc dòng,
quẫy lộn bến bờ xa
Đòi rút câu hò, mái chèo ai lận đận
Nước mắt đêm ngày
con đỏ khóc đòi cha!

Mẹ vớt cọng bèo đen
rác rêu nhân sinh đã đến hồi phé thải
Tìm mảnh trăng xưa,
từ thuở nước xa nguồn
Giọt lệ long tong rơi vào trang sử Phật
Chảy suốt tháng năm dài
con chữ thấy buồn hơn.

Mẹ cặm cùi bên sông,
kết con thuyền bát-nhã
Đàn con đi hoang,
lưu lạc vẫn chưa về
Mẹ niệm Phật,
hư không lần tràng hạt
Sóng xao bờ
sinh tử cả trần mê!

Mẹ thả cánh sen,
gởi tin,
trôi vạt dậm
Lữ khách bên cầu soi bóng
sợi tóc rơi!
Những lối mòn cheo leo,
tử sinh còn bươn bả
Xa hút nhân tình,
mây trắng lạnh lòng trôi.

MINH ĐỨC TRIỀU TÂM ẢNH

Mẹ của tôi,
mẹ của em,
vẫn đêm đêm cầu kinh lạy Phật
Giữa vô biên khổ năng lượng bi từ
Giọt nước mắt đã khô,
trên từng con chữ vỡ
Chiếc lá xa rừng,
mê mãi, đuổi ngàn hư!
(Ngày giỗ mẹ tôi - 6/10 ÂL)

Mục Lục

1- Cáo Thơm	
2- Ân Đức	3
3- Trăng Đạo Hiếu	
4- Mai Hạc	4
5- Với Mẹ	
6- Với Cha	5
7- Giọt Thu	
8- Hương	6
9- Lệ Trời	
10- Máu Hồng	7
11- Mồ Hôi Mặn	
12- Nuôi Con	8
13- Mẹ Đến	
14- Hạnh Hoa	9
15- Nghẹn Lời	
16- Bóng Quê	10
17- Câu Chử Rụng	
18- Bông Hồng Đỏ	11
19- Tờ Nhân Sinh	
20- Cây Lá Xanh	12
21- Mát Mẹ	
22- Cha	13
23- Tình Tại	
24- Mặn Muối	14
25- Phụng Thờ	
26- Tâm Kinh	15
27- Lời Cha Dặn	
28- Trầm Hương	16
29- Nguồn Vô Lượng	
30- Hồng Vàng	17
31- Bất Tử	
32- Tơ Và Trắng	18
33- Hoa Và Hương	
34- Tơ Tằm	19
35- Tết	
36- Xuân, Đông	20
37- Ôi Lòng	
38- Tỏ Và Hang	21

MINH ĐỨC TRIỀU TÂM ẢNH

39- Muối	
40- Ca Dao	22
41- Kinh Cầu	
42- Chiên-Đàn Hương	23
43- Lời Mẹ Dặn	
44- Cho Bé	24
45- Tim Xuân	
46- Uy Cha	25
47- Cạn Chử	
48- Cha Dạy	26
49- Lời Phật	
50- Thiêng Liêng	27
51- Bóng Núi	
52- Giáo Từ	28
53- Đoá Ân Nghĩa	
54- Cha Hời	29
55- Sữa Mẹ	
56- Nhớ Cha	30
57- Mặt Trời Đông	
58- Tia Trúc	31
59- Hương Mẫu Từ	
60- Ba Chử	32
61- Hơi Thở Mẹ	
62- Vàng Trán Cha	33
63- Hồng Vàng	
64- Nhớ Hương Trà	34
65- Trắng Tâm	
66- Cốt Cách	35
67- Gãy Chèo	
68- Chuyển Huyết	36
69- Diệu Mỹ	
70- Tự Tại	37
71- Hiền Hiếu	
72- Mắt Sáng	38
73- Nguồn Thiện	
74- Lời Ru	39
75- Chỉ Cần	
76- Tùng Bách	40
77- Giọt Tim	
78- Tích Vàng	41

ÂN ĐỨC SINH THÀNH

79- Núi Sông	
80- Hoa Ngâu	42
81- Hương Lúa	
82- Đề Tên Mẹ	43
83- Lê Trắng	
84- Nước Nguồn	4
85- Chẻ Núi	
86- Tim Đạo Lý	45
87- Hương Quê	
88- Cội Xưa	46
89- Cắt Dòng	
90- Lối Về	47
91- Nụ Ngọc	
92- Diện Mục	48
93- Vàng, Xanh	
94- Đạo Lý	49
95- Đoá Thơ	
96- Bóng Mẹ	50
97- Hương	
98- Mồ Hôi Mẹ	51
99- Noi Hiền	
100- Phong Lan	52
101- Mẹ Đất	
102- Mẹ Cha	53
103- Mù Phương	
104- Diu Con	54
105- Phật, Tiên	
106- Lạnh	55
107- Lạc Đê	
108- Kinh	56
109- Vô Vi	
110- Có Mẹ Cha	57
111- Thiếu Mẹ	
112- Quặn Lòng	58
113- Mục Hoen	
114- Hơi Ấm	59
115- Bàn Tay Mẹ	
116- Bàn Tay Cha	60
117- Mẹ Già	
118- Cha Già	61

MINH ĐỨC TRIỀU TÂM ẢNH

119- Nhựa Hồng	
120- Đòn Chữ	62
121- Không Nóc	
122- Xa Nguồn	63
123- Đôi Khi	
124- Nương Máu Mẹ	64
125- Sữa Đỏ	
126- Nguồn Sâu	65
127- Ân Cha	
128- Cúc Dục	66
129- Đóm Lửa	
130- Thân Cò	67
131- Bắc Cầu	
132- Chữ Tâm	68
133- Mầu Mẹ	
134- Học	69
135- Phụng Hiếu	
136- Gánh Cửa Cha	70
137- Đường Mai	
138- Gương Cha	71
139- Khó Ghi	
140- Thần Tiên	72
141- Hạnh Hoa	
142- Cái Cò	73
143- Măng	
144- Cơ Cục	74
145- Thoại Đầu	
146- Lão Mai	75
147- Câu Đói	
148- Chan Húp	76
149- Hoa Trời	
150- Ai Còn	77
151- Dáng Mẹ	
152- Ai Vẽ	78
153- Điền Viên	
154- Bẻ Bút	79
155- Khăn Giọng	
156- Cha Mẹ Già	80
157- Biển Tình	
158- Chữ Kinh	81

ÂN ĐỨC SINH THÀNH

159- Nhip Cầu	
160- Đã Muộn	82
161- Sương Lệ	
162- Tâm Trời Đất	83
Phụ Lục	
163- Thăm Mẹ	85
164- Thơ Gửi Mẹ	86
165- Bỏ Mẹ Mà Đi	88
166- Nhớ Mẹ Ở Quê Nhà	89
167- Mẹ Và Con	90
168- Một Ngày Rất Hoang Vu	91
169- Mẹ	93

(Chung)